

Revija *Otrok in knjiga* in Mariborska knjižnica sta 24. maja 2001 pripravili v Mariboru prvi pravljичni dan. Potekal je v enotah Mariborske knjižnice, na Pedagoški fakulteti Maribor, v mariborskih lokalih (Čajnici Čajek, Gledališki kavarni in kavarni Mala Gosposka) in po valovih Radia Maribor. Pripovedovalke so bogato celodnevno dogajanje, ki se je začelo ob 10. uri dopoldne, sklenile s čarobnim pravljичnim večerom v dvorani Rotovž. Pred nabito polno dvorano odraslih poslušalcev (bilo jih je več kot sto) so ob 21. uri nastopili: Ljoba Jenče, Bina Štampe Žmavc, Anja Štefan, Liljana Klemenčič, Sonja Matijević, Zdenka Gajser in Trutamora Slovenca. Navdušeni obiskovalci so po prireditvi v soju sveč pod arkadami skupaj z nekaterimi gosti in organizatorji večera kramljali še dolgo v toplo majsko noč.

Objavljamo besedilo, ki ga je kot prilogo vabilu napisala urednica revije Darka Tancer-Kajnih:

S pravljичnim dnem ne obeležujemo nobenega posebnega dne, ki ga ne bi smeli spregledati. V tem našem močno vizualiziranem svetu, ki vse bolj podlega tudi zakonitostim množične kulture in noro hitrega načina življenja, bi radi obudili tradicijo »živega« pripovedovanja. Morda se sliši staromodno, toda strokovnjaki so trdno prepričani, da bo pri oblikovanju mišljenja in čustvovanja tudi v bodoče imel osrednjo in nenadomestljivo vlogo jezik. Brezmejno bogastvo jezika pa se nam odkriva predvsem v umetniški literaturi, v kateri pripada prav posebno mesto pravljici.

PRAVLJICA je ena najstarejših, najbolj trdoživih in najbolj univerzalnih literarnih oblik, ki zmore nagovoriti tako otroke kot tudi najzahtevnejše odrasle bralce. Za seboj ima večtisočletno zgodovino, pred

seboj pa zanimivo prihodnost, saj tudi v najnovejšem času nastajajo domišljijsko in sporočilno bogate pravljичne različice. Čeprav so pravljice zgodbe o izmišljenih svetovih, junakih in dogajanjih, nam odkrivajo globlji smisel življenja. V njih živi splošnočloveška izkušnja, zgoščena v suggestivno govorico arhetipskih slik in simbolov. Pravljice nas v prispodobah seznanjajo z osnovnimi bivanjskimi stiskami, ki se posameznikom in človeštvu ponavljajo iz roda v rod, ne glede na stopnjo civilizacije. Sporočajo nam, da se je za iskanje sreče potrebno odpraviti na negotovo pot, polno preizkušenj in nevarnosti, a tudi srečnih naključij in čudežev. Potovanja v neznano in soočanja s težavami so bistveni del človekovega obstoja, zato svet pripada radovednim in pogumnim ljudem, nas v optimističnem tonu vzpodbujajo pravljice.

Psihologi že dolgo poudarjajo, da so pravljice za otroke nepogrešljiva duhovna hrana, saj v njih intuitivno razbirajo lastno duševnost in značilnosti medsebojnih odnosov. Seveda pa pravljica ni samo literatura za otroke. Tudi odrasli moramo nenehno osmišljati svoje življenje in pravljica nam – tako kot vsaka dobra literatura – pomaga iskati odgovore na večna vprašanja o skrivnostih življenja, saj nam sporoča, da se svet ne dogaja na zunanji, vidni gladini, ampak globoko v nevidni globini naše osebnosti.

Verjamemo, da bo pravljичni dan prabil dovolj poslušalcev, hkrati pa se nadajamo, da bo naša zamisel vzpodbudila vsaj nekaj posameznikov (morda celo ustanov?), da bodo svojim bližnjim, malčkom v vrtcih, učencem, dijakom, študentom, sodelavcem podarili kakšno pravljico in svoj čas ...

Prihodnje leto bo pravljичni dan v četrtek, 30. maja.